

клонъ на всеобщитѣ наукѣ, безъ да пренебрегава и по-положителнитѣ занятия, които спомагатъ по-право за вещественото благосъстояние на човѣчеството. Книжевнось, славяно-българска и чуждестранна, стара и нова; общи предмѣти исторически, философически, религиозни и нѣравствени; Обществени, законовѣдни и икономически въпроси; Изящни искусства и мѣстни описания; Понятия отъ търговия, промишленность и земледѣлие; Поглѣдъ върху естественнитѣ науки въобщѣ и понятие отъ нѣколко игиенически знания; Изобрѣтения, изобрѣтатели и жития на велики мъжие, упознания съ вѣстниците и въобщѣ умствениятъ напрѣдокъ по Европѣ“ (кн. 1, г. I, 1870 г.).

„Читалище“ е изпълнило до известна степенъ програмата си. То не следва традицията на „Любословие“ и „Мирозрение“, т. е. нѣма широко-поучителенъ характеръ, нито пъкъ слѣпо подражава на „Периодическо списание“ съ неговитѣ строго академически разглеждания на проблемитѣ. То е нѣщо срдно между тия два вида. Покрай чисто-научни изследвания, поднася и популярно четиво. Стреми се да осведомява читателитѣ си за новитѣ прояви въ европейската наука, да отбелязва развоя и промѣнитѣ въ културния и обществения животъ въ Европа. Успоредно съ това, следи и българскитѣ обществени въпроси и като на кинематографическа лента отбелязва културнитѣ прояви и напредъкъ на българското племе.

Списанието помѣства статии отъ видни представители на българската наука по разни въпроси изъ областта на историята, философията, филологията, социологията, стопанството, образователнитѣ проблеми на XIX вѣкъ, медицината, хигиената, каноническо, международно право и пр.; разглежда отношенията между българитѣ и славянството исторически и изтъква значението и ролята на българитѣ въ славянското семейство. То отдава особно значение и на актуалнитѣ обществени въпроси, следи развитието на отношенията между българи и гърци следъ създаването на патриаршията и опититѣ за помирение. Голѣмъ шумъ повдигнала статията на Т. Икономовъ: „Една стѣпка напрѣдъ“, въ която, следъ като се разглежда историческото развитие на християнското учение, изтъкватъ се много несъобразности и отживѣли времето си традиции въ православната църква. Затова се иска да се реформира българската църква, която да се пригоди споредъ съвременнитѣ изисквания на живота. Иначе хората щѣли да я намразятъ и се отчуждятъ отъ нея. По поводъ на тази статия Екзархията излѣзла съ протестъ. И въ другитѣ статии на Т. Икономовъ се забелязва тенденция къмъ обновление, реформиране не само на църквата, но и на всички обществени институти. Прокарва се мисълта за необходимостта да се отдава по-голѣмо внимание на младитѣ, които по-добре отъ старитѣ разбирали нуждитѣ на